

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 253:

Forslag til lov om ændring af visse afgiftslove. (Afkortning af kredittider).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 26/3 92. Første behandling 1/4 92. Betænkning 6/5 92. Anden behandling 12/5 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 116 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 6 (FP).

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om fastsættelse af apotekernes bruttoavance i 1992.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).
(Fremsat 5/2 92. Første behandling 18/2 92. Betænkning 7/5 92. Anden behandling 12/5 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

Vi er nu langt om længe nået til vejs ende i sagen om apotekernes bruttoavance, og jeg skal da ikke lægge skjul på, at det er en sag, som jeg tror et stort flertal her i Folketinget havde ønsket at ministeren selv havde fået løst, uden at vi skulle i aktivitet fra Folketingets side.

Men det lod sig af forskellige grunde ikke gøre, og derfor vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er glædeligt, at vi er et meget stort flertal i Folketinget og herunder også med regeringens og ministerens tiltrædelse, som nu formår at løse de spørgsmål om apotekernes bruttoavance for 1992, som har trængt sig på.

Jeg vil fremhæve fire væsentlige træk. Det ene er, at vi nu undgår, at der sker en service-mæssig forringelse i apotekervæsenet, idet vi undgår personalemæssige nedskæringer, som ministeren jo ellers havde lagt op til. Dermed sikrer vi, at patienterne får en ordentlig og forsvarlig betjening også i år på landets apoteker.

Det andet er, at vi også får lagt apotekernes eget overskud i faste rammer. Sidste år løb det jo løbsk, sådan at apotekerne havde en meget høj personlig indtjening, efter min mening bl.a. fordi ministeren greb ind så sent, som ministeren gjorde. Det får vi nu løst. Vi har fået nogle væsentlig sikrere reguleringsbestemmelser, sådan at vi også kan styre apotekernes overskud i 1992.

Jeg har set i dagens Jyllands-Posten, at Apotekerforeningen allerede nu er indstillet på, at man efter vedtagelsen af denne lovgivning vil indlede forhandlinger med henblik på at få sikret, at bruttoavancen i 1992 ikke bliver højere end det, der er forudsat i den lov, vi nu vedtager, og det vil sige, at vi kan forvente snarlige nedsættelser af medicinpriserne.

Derudover har det været vigtigt for os, at vi har fået sikret en ordentlig betjening af patienterne også uden for normal åbningstid, altså at vi får en forsvarlig vagtapotekordning tilpasset de lokale behov og koordineret med den nye vagtlægestruktur, som jo er indrettet meget forskelligt fra lokalområde til lokalområde.

Vi får dermed genindført tilkaldevagt i en lang række byer, og vi får også tilkaldevagten suppleret med faste vagttimer, sådan at der kan blive en ordentlig betjening både i aftentimerne og i week-enden af de borgere, der har brug for medicin.

Som sagt mener jeg, at alle disse spørgsmål burde være løst af ministeren, og jeg vil håbe, at ministeren nu tager opfordringen fra Apotekerforeningen om at få iværksat reguleringsforhandlinger allerede nu op, sådan at vi får det klaret allerede her umiddelbart efter lovens vedtagelse.

[Torben Lund]

Da der jo har været lidt tvivl om, hvorvidt der med en behandling her i Folketinget kunne være tale om en påvirkning af Ombudsmandens muligheder for at behandle den sag, som Apotekerforeningen har indbragt for Ombudsmanden i forhold til Sundhedsministeriet, vil jeg gerne sige, at jeg mener, vi her fra talerstolen klart må præcisere, at vi i vores tilslutning til dette lovforslag og til Sundhedsudvalgets betænkning har lagt afgørende vægt på, at Sundhedsudvalget ikke herved har taget stilling til den af Danmarks Apotekerforening over for sundhedsministeren til Folketingets Ombudsmand indgivne klage, og at Sundhedsudvalgets betænkning således ikke tilsigter på nogen måde at påvirke eller forhindre Folketingets Ombudsmands behandling af denne klagesag og heller ikke bør have denne virkning.

Jeg siger det her, for at der ikke skal være nogen som helst tvivl om, at Folketingets Ombudsmand kan fortsætte behandlingen af den sag, som Danmarks Apotekerforening har indbragt for Ombudsmanden imod Sundhedsministeriet.

Karen Højte Jensen (KF):

Når vi ved førstebehandlingen af ministerens forslag tilsluttede os dette, var det naturligvis for at sikre lavere lægemiddelpriser både af hensyn til patienterne og af hensyn til de offentlige udgifter.

Vi havde ønsket en strammere ramme end den, der nu foreligger, men et flertal bestående af Socialdemokratiet, SF og CD har, om jeg så må sige, ønsket at byde højere end regeringen. Når vi alligevel har tilsluttet os det forslag, der nu foreligger, skyldes det, at ministerens reguleringsbestemmelse, § 2, stk. 2, fastholdes. Vi finder det overordentlig vigtigt, at der også i perioden kan ske en regulering.

Ud over reguleringsklausulen lægger vi vægt på, at der nu er bred tilslutning til, at apotekernes kontingent til Apotekerforeningen søges fjernet fra apoteksregnskabet for 1993, således at en række opgaver, som Apotekerforeningen varetager – opgaver, som skal fremme apotekernes faglige og økonomiske interesser – ikke betales over medicinpriserne.

Under hele forløbet har vi oplevet, at Apotekerforeningen har været meget aktiv for at få flere penge. Det er selvfølgelig helt legalt, og

det har da også båret frugt. Jeg må dog sige, at det har gjort indtryk på mig, at Apotekerforeningen i sit resumé fra førstebehandlingen af lovforslaget, som blev sendt til apotekerne, har tilladt sig at fordreje indholdet af min tale.

Vi har haft et meget grundigt udvalgsarbejde, der har givet os god indsigt. Jeg har bl.a. hæftet mig ved, at Apotekerforeningens overenskomst med Farmaceutforeningen har givet apoteksansatte farmaceuter en lønfremgang i foråret 1991 alene på den faste løn, der er 40 pct. dyrere end lønfremgangen for de statsligt ansatte farmaceuter. Lønfremgangen for apoteksansatte kan beregnes til 4 pct.; de statsansattes var 2,8 pct.

Også andre elementer i overenskomsten kunne trækkes frem. Alt i alt kunne der have været sparet 3–4 mio. kr. i apotekervæsenet, hvis niveauet her havde fulgt det statslige område. På denne baggrund kan jeg godt forstå, at apotekerne har ønsket at være aktive for at få flere penge.

Det var selvfølgelig bemærkelsesværdigt, at Apotekerforeningen, da man var i Sundhedsudvalget, ikke havde lyst til – ikke ønskede – at svare på mine konkrete uddybende spørgsmål til bilag, der var fremsendt til udvalget – spørgsmål vedrørende bl.a. julegratialer. Derimod brugte Apotekerforeningen tiden i udvalget på at fremvise forskelligt apparatur og forklare brugen bl.a. af et astmahjælpemiddel. Det har været et særdeles lærerigt forløb.

Jeg har hæftet mig ved, at Apotekerforeningen i Jyllands-Posten fra i dag nu selv siger, at priserne – overskuddet – skal sættes ned med 70 mio. Det er på den baggrund vanskeligt at forstå, at apotekerne har arbejdet så aktivt imod regeringens forslag, fordi det lå snublen tæt på det beløb, Apotekerforeningen nu selv anviser skal pilles ud af medicinpriserne.

Mariann Fischer Boel (V):

Også i Venstre er vi godt tilfredse med, at forslaget om apotekernes bruttoavance nu bliver bragt til afslutning. Det er klart, at det ændringsforslag, som Socialdemokratiet fremsatte, og som blev støttet af regeringspartierne, vil give apotekerne en større bruttoavance, end regeringspartierne forslag oprindeligt lagde op til. Men vi syntes alligevel, vi ville stemme for Socialdemokratiets ændringsforslag, fordi det bl.a. beslutter, at apotekernes kontingent til

[Marlann Fischer Boel]

deres brancheorganisation fremover ikke mere kan finansieres over lægemiddelpriserne, og det er vi altså godt tilfredse med.

Vi kan også gå ind for de udvidede åbnings-tider på apotekerne uden for almindelig butikstid, som vi så skal diskutere fordelingen af i nogle specifikke områder.

I øvrigt må jeg erkende, at det har været en overordentlig lærerig proces at være vidne til det samarbejde, der har foregået de sidste par måneder. Jeg synes måske nok ikke, at det umiddelbart ansporer til en gentagelse, men jeg er da helt overbevist om – måske i modsætning til andre – at de forhandlinger, der fremover skal foregå mellem ministeriet og Apotekerforeningen, også vil kunne finde en fornuftig afslutning ved de forhandlinger, der skal finde sted om apotekernes bruttoavance for 1993.

Birgitte Husmark (SF):

Fra SF's side er der en meget stor tilfredshed med, at det er lykkedes for et flertal af partier at få formidlet, at denne aftale nu er kommet i stand. Det, der har været magtpåliggende for vores vedkommende, er, at vi bevarer et apotekervæsen, som er fuldt funktionsdygtigt, og som kan betjene borgerne på den rigtige måde, så borgerne får den rigtige medicin, og sådan at man kan få den rigtige rådgivning. Det har været meget afgørende.

Samtidig har det været afgørende for os, at der er sammenhæng i betjeningen af borgerne både med hensyn til vagtlæger og vagtapoteker. Det nytter jo ikke rigtig noget, at vagtlægen har været i kontakt med patienter og har givet besked om, at man skal hente medicin, når der så ikke er nogen medicin at hente, medmindre man kører det halve land igennem.

Nu har vi hjulpet på de noget kaotiske tilstande, som vi har fået orientering om findes i mange egne af landet, og vi er meget glade for, at det har kunnet lykkes ved en forhandling dels med Apotekerforeningen, dels efterhånden også med regeringen. Det er helt fint, at der på den måde virkelig har været mulighed for at lytte til befolkningens behov.

Til sidst vil jeg bare sige, at det fra SF's side selvfølgelig også gælder, at vi med Sundhedsudvalgets betænkning absolut ikke tilsigter på nogen måde at påvirke, endside forhindre Folketingets Ombudsmands behandling af den

klagesag, der foreligger; vores betænkning skal ikke have en sådan virkning.

Køpke Christensen (FP):

Jeg skal i tilslutning til det sidste, fru Birgitte Husmark sagde, først gøre opmærksom på, at Sundhedsudvalget som sådant under ingen omstændigheder ønsker at tage stilling til den af Danmarks Apotekerforening over Sundhedsministeriet eller ministeren til Folketingets Ombudsmand indgivne klage.

Samtidig må jeg sige, at det forslag, vi her har til tredje behandling, som vi sagde under førstebehandlingen, betyder en stor detailregulering, mens vi, som også nævnt under førstebehandlingen, ønsker at liberalisere hele apoteksområdet. Det er vores opfattelse, at monopollet på apoteksområdet skal brydes, men vi må samtidig klart være realistiske og erkende, at der ikke er flertal for det på nuværende tidspunkt. Vi vil naturligvis arbejde videre med denne tanke, men da vi også erkendte, at der intet flertal var for en sådan liberalisering, var vi meget positive over for at få et forlig i sagen. Det har dog vist sig, at vi ikke kan være tilfreds med det, der ligger nu. Vi har ikke fået vores, hvad skal vi sige, indrømmelser på at lave en lille liberalisering. Og en lille liberalisering vil altså sige, at det, der i praksis sker i dag, er, at udlevering sker fra dyrlæger til landmænd, og at det efter vores opfattelse ikke sker fra et apotek til landmænd. Derfor må vi have dette led fjernet, og derfor har Fremskridtspartiet stillet dette ændringsforslag. Vi mener, at apotekerne er et ganske unødvendigt led i distributionen. Vi ønskede altså at lave en lille liberalisering. I dag er det som sagt således, at man skal igennem apotekerne som dyrlæge, og vi er overbevist om, at hvis man fjernede dette fordyrende led, ville det være en fordel for landbruget, det ville gøre priserne lavere. Det kunne have været et lille skridt i den rigtige retning, og derfor har vi sagt, at hvis vi havde kunnet få det igennem, havde vi også støttet forslaget. Men når man ingen indrømmelser kan give overhovedet, er det klart, at så må Fremskridtspartiet tage afstand fra den detailregulering, der her sker.

Vi ønsker naturligvis, at priserne på medicin skal sættes ned – det tror jeg alle ønsker her i Tinget – men hvordan kommer vi frem til det mål? Vi ønsker jo, at man får denne liberalise-

[Køpke Christensen]

ring, som Konkurrencerådet for øvrigt er enig med Fremskridtspartiet i vil være det rigtige for at få nedsat priserne. Jeg skal beklage, at man under andenbehandlingen ikke kunne støtte vores ændringsforslag, og derfor vil Fremskridtspartiet stemme nej til lovforslaget.

Bente Juncker (CD):

På Centrum-Demokraternes vegne skal jeg også sige, at vi synes, det er tilfredsstillende, at denne sag nu endelig har fået en afslutning. Ved førstebehandlingen af sundhedsministerens lovforslag sagde vi, at vi ønskede en forlængelse på 1 år. Det har vi nu fået igennem. Men jeg bliver nødt til at sige til sundhedsministeren, at jeg synes ikke, det skal blive en væne, at vi år efter år eller hvert andet år herinde skal lovgive på et område, som det er sundhedsministerens pligt at finde en forhandlingsløsning på.

Vi har i forbindelse med dette lovforslag sammen med de øvrige forligspartier fået en udvidet ordning på vagtapotekerne. Det er vi tilfredse med specielt set i lyset af den elendige vagtlægeordning, som kører i nogle amter. Det, der er betænkeligt i denne sag, og det, vi har drøftet meget, er den klage, der er gået fra Apotekerforeningen til ombudsmanden. Og jeg skal sige, at med vedtagelsen af dette lovforslag har vi ikke taget stilling til denne klage. Vi vil med disse bemærkninger sige, at vedtagelsen af dette lovforslag ikke bør have nogen virkning på Folketingets Ombudsmands behandling af klagesagen.

Elisabeth Arnold (RV):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag om apotekernes bruttoavance sagde vi fra radikal side, at vi syntes, det var uheldigt, at denne forhandling ikke var blevet afsluttet forinden, og vi fandt det uheldigt, at Folketinget endnu en gang skal beskæftige sig med sager, som hører til i anden regi. Vi bliver ofte beskyldt for at beskæftige os med detaljer og administrative anliggender, og her har vi altså en minister, som har givet totalt op, som har lagt sig fladt ned og sagt, at det må andre ordne.

Jeg synes, det er meget uheldigt, at ministeren har tiltrådt ændringsforslagene her, så meget mere som der i aftalen er indbygget en genforhandling i slutningen af året. Nu ved Apotekerforeningen jo godt, at når ministeren har

sagt, at hun kan ikke strække sig længere, går sagen til Folketinget, og så bliver der strakt længere. Derfor vil de forhandlinger, der kommer til at foregå senere på året, med garanti bryde sammen, og så får vi igen sagen på Folketingets bord.

Jeg synes, ministeren har haft en overordentlig uheldig hånd med denne sag. Vi er selvfølgelig glade for, den er sluttet nu, men vi får den igen, næste gang forhandlingerne bryder sammen, og næste gang og næste gang igen. Det synes jeg ministeren kunne have håndteret betydelig mere fikst.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

At jeg gerne havde set lovforslaget vedtaget i den form, det blev fremlagt, kan næppe komme bag på nogen.

Til fru Elisabeth Arnolds bemærkninger har jeg alene at sige, at allerede under førstebehandlingen kunne jeg registrere, at fru Elisabeth Arnold var utilfreds med et forløb, som var overstået. Og jeg kan nu registrere, at fru Elisabeth Arnold fortsat er utilfreds med det historiske forløb.

Jeg vil gerne sige, at min intention i disse forhandlinger som min intention overhovedet inden for arbejdet på lægemiddelområdet er at arbejde for så billige medicinpriser som muligt. Jeg havde håbet på større opbakning, end tilfældet var, men jeg må sige, at når jeg så alligevel sammen med regeringspartierne går ind for lovforslaget i den form, det foreligger i nu, er det, fordi forslaget indholder nogle effektive reguleringsmekanismer, og det har været meget vigtigt at få opbakning fra Folketinget herom, så en øget omsætning af lægemidler ikke automatisk fører til urimelig indtjening i apoteksledet.

Det har også været vigtigt at få taget principiel stilling til spørgsmålet om apotekernes kontingentbetaling til deres brancheforening. Det ligger nu klart, at et flertal i Folketinget ikke mener, at lægemiddelpriser fremover skal belastes af foreningskontingent.

Jeg har om end med et lille smil noteret mig, at Apotekerforeningen i går har udsendt en pressemeddelelse om, at medicinpriserne skal nedsættes. Jeg er ganske overmåde enig med Danmarks Apotekerforening herom. Som udviklingen har været i lægemiddelforbruget i dette år, så bugner kasseapparaterne på de

[Sundhedsministeren]

danske apoteker. Så meget, meget hurtigt efter denne lovvedtagelse skal lægemiddelpriserne ned. Det nye i situationen er, at efter at denne lov er vedtaget, skal der reguleres effektivt. Tidligere kunne der reguleres, men alene i det omfang, som Apotekerforeningen fandt tilstrækkelig. Sådan er det ikke længere. At den tidligere ordning havde svagheder, fremgår af de overskud, man har haft inden for apotekervæsenet, senest i 1991. Nu er reguleringsmekanismerne som nævnt mere effektive, så jeg er meget enig både med Apotekerforeningen og med hr. Torben Lund i, at nu er tiden inde til, at vi sætter priserne mærkbart ned.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg må nok sige, at jeg studsede en gang, da jeg hørte en såkaldt liberal sundhedsminister gå herop og sige, at nu skal der reguleres effektivt, man understreger, at man ønsker en detalregulering af et område, hvorpå det normalt har været ministerens opfattelse at der fremover skulle ske en liberalisering. Jeg vil nok sige, at det er noget, som får et fremskridtshjerte til at studse, at en liberal minister virkelig kan ønske, at nu skal båndene strammes på noget, som man ønsker senere skal liberaliseres.

Men jeg vil også sige med hensyn til den lille liberalisering på veterinærområdet, som jeg tidligere var inde på, at jeg ved andenbehandlingen troede, at det måtte være en fejltagelse, at CD, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre kunne gå imod et så enkelt og meget fornuftigt forslag om at liberalisere og dermed gøre overgangen billigere for landmændene, der så kunne få billigere priser. Jeg forstår det ikke, og jeg har ikke hørt rigtige argumenter for, at man kunne gå imod dette ændringsforslag. Jeg har hørt lidt om, at det er noget med de små apoteker på landet osv. – det har vi læst i aviserne i hvert fald – men jeg kan ikke rigtig se, at det er nogen begrundelse. Jeg vil da gerne have, hvis man kan uddybe, hvorfor man kan gå imod denne lille liberalisering. Jeg kan godt forstå SF og Socialdemokratiet, dér skal jeg ikke begynde at udspørge, men at netop partier, der kalder sig ikkesocialistiske, skulle afskære sig fra at stemme for det, forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ministeren talte om alle de fremskridt, der var sket i den ordning, som er beskrevet i betænkningen, og som bliver vedtaget om kort tid. Men mit spørgsmål er: Kunne ministeren dog ikke have forhandlet dette færdigt selv? Var det fuldstændig umuligt for ministeren at finde ud af den forhandling på egen hånd? Det, der er sket nu, det er jo, at ministeren har fraskrevet sig muligheden for at forhandle videre, for det er jo ikke ministeren, der har forhandlet dette her igennem, det er Folketinget. Og når ministeren næste gang går til Apotekerforeningen, så ved ministeren, at der er blevet sagt her fra talerstolen, at hun synes, at kassen bugner, og nu skal der reguleres, og så ved Apotekerforeningen, at man trygt kan lade forhandlingerne bryde sammen, for så kan man gå til Folketinget og få forhandlet dette færdigt med nogle andre parter end ministeren, og så kan ministeren bare tilslutte sig bagefter. Det er talentløst.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Hr. Køpke Christensen efterlyser vores begrundelse for at sige nej. Jeg kan ganske klart sige, at den er, at vi ikke mener, at vi skal sætte ind på nuværende tidspunkt. Vi mener, der skal en nærmere drøftelse til, og så kan vi senere tage det med i en helhed.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg skal også sige til hr. Køpke Christensen, at skal der ske en liberalisering af dette område, ønsker vi, at vi ser på det samlet, at man forbereder det grundigt. Vi har fået oplyst under forhandlingerne, at under udligningsordningen går veterinærmedicinen ikke med, og det betyder, at så vil der ske det, at de apoteker – de landapoteker – der har meget veterinær medicin, vil miste noget af deres avance, og at grundlaget vil svinde endnu mere for dem.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg var da tilfreds med Kristeligt Folkepartis og til dels også CD's svar; det lover godt for

[Køpke Christensen]

fremtiden med hensyn til liberaliseringen på apoteksområdet. Fremskridtspartiet forventer sig meget af de forhandlinger, der kan gå i gang i den nye samling, hvor Fremskridtspartiet vil stille forslag på netop dette område, og det ser ud til at kunne få flertal, så det tegner godt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 107 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 7 (FP).

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 78:

Forslag til lov om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 30/10 91. Første behandling 19/11 91. Betænkning 6/5 92. Anden behandling 12/5 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Sonja Albrink (CD):**

Jeg skal ikke holde CD's egentlige indlæg her. Det vil jeg gemme til lovforslag nr. L 85, men der står i betænkningen, at CD vil redegøre for sin stilling, og jeg skal meddele, at vi i CD's folketingsgruppe er blevet frit stillet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 109 stemmer (S, KF, V, SF, RV, KRF, Duetoft (CD) og Bente Juncker (CD)) mod 12 (FP, Addi Andersen (CD), Lis Noer Holmberg (CD), Svend Aage Jensen (CD), Jette Pors (CD) og (ved en fejlafstemning) Sonja Albrink (CD)).

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om kommuners og amtskommuners samarbejde med aktieselskaber m.v.

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.

(Fremsat 31/10 91. Første behandling 19/11 91. Betænkning 6/5 92. Anden behandling 12/5 92. Tillægsbetænkning 13/5 92).

Der var stillet 5 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

*Forhandling***Flemming Hansen (KF):**

Jeg ved ikke, om det i dag lykkes at skille debatten mellem ændringsforslagene og selve lovforslaget. Det gjorde det ikke, da vi havde andenbehandlingen i tirsdags. Men jeg kan sige, at vi i den konservative folketingsgruppe finder, at man med lovforslag nr. L 78 er gået et godt stykke hen ad vejen, men at man med lovforslag nr. L 85, som vi nu behandler, er gået for langt med hensyn til muligheden for at investere med skatteborgernes penge og skatteborgernes risiko.

Ser vi på ændringsforslagene, må vi sige, at vi er meget tilfredse med, at der ikke tegner sig et flertal for SF's forslag, som i stort set ubegrænset omfang ville gøre det muligt at indsætte aktiver ud over 10 mio. kr. pr. kommune. Nu er der da i hvert fald, som lovforslaget ligger, en begrænsning, selv om vi efter andenbehandlingen i tirsdags kan have en frygt for, at grænsen på 10 mio. kr. kan udvides.